

1.	ALEJANDRA DEL RIO	2
2.	ALEJANDRO ZAMBRA	2
3.	ARMANDO ROA	3
4.	CARLOS BAIER	4
5.	CRISTIAN GOMEZ	5
6.	CHRISTIAN FORMOSO	5
7.	JAVIER BELLO	6
8.	PEDRO ARAYA	6
9.	ROBERTO YÁNEZ	7
10.	SANTIAGO BARCAZA	8
11.	YANKO GONZALEZ	9
12.	MATIAS RIVAS	10
13.	GERMAN CARRASCO	10
14.	MARTIN BAKERO	11
15.	VICTOR VERA	12
16.	DAMSI FIGUEROA	12
17.	JAIME BRISTILO	13
18.	HÉCTOR FIGUEROA	14
19.	DAVID BUSTOS	15
20.	SYLVANA GANDOLFI	15
21.	FRANCISCO VEJAR	16
22.	ANTONIA TORRES	16
23.	GABRIEL SILVA	17
24.	MIGUEL NARANJO	18
25.	JUAN CRISTOBAL ROMERO	18
26.	ANDRES ANWANDTER	19
27.	RODRIGO ROJAS	20
28.	LILA DIAZ	20
29.	DAVID PREISS	21
30.	LEONARDO SANHUEZA	21
31.	ADAN MENDEZ	22
32.	KURT FOCH	23
33.	CRISTOBAL BIANCHI	24
34.	DAMARIS CALDERON	24
35.	JULIO CARRASCO	25
36.	JAIME HUENUN	25

1. ALEJANDRA DEL RIO

Fábula

Los que visitan la ciudad de la poesía no dejan de extrañarla.

Los que pasean por la ciudad de la poesía tienen esas calles impresas en las huellas.

Los que viven un buen tiempo en la ciudad de la poesía tienen sus rincones favoritos en la nostalgia y persiguen el aura de la infancia.

Los que permanecen en la ciudad de la poesía comienzan a explicar sus visiones aterradoras o sonámbulas.

Los que resisten en la ciudad de la poesía no comprometen nunca más la libertad de sus muros.

Los que procrean y alimentan bestezuelas en la ciudad de la poesía se encadenan a ella y jamás vuelven a salir.

Los que mueren en la ciudad de la poesía nacen en ella.

PRIČA

Oni koji posjećuju grad poezije ne prestaju čeznuti za njim.

Oni koji šecu po gradu poezije imaju te ulice utisnute u tragove.

Oni koji žive duže vrijeme u gradu poezije imaju svoje omiljene kutke u nostalgiji i tragaju za lahorom djetinjstva.

Oni koji se zadrže u gradu poezije počinju objašnjavati svoje jezovite ili mjesečarske vizije.

Oni koji brane grad poezije nikad više ne dovode u pitanje slobodu njegovih zidina.

Oni koji rađaju i othranjuju životinjice u gradu poezije vezuju se za nj i nikada ga ne napuštaju.

Oni koji umiru u gradu poezije u njemu se rađaju.

2. ALEJANDRO ZAMBRA

TIJERALES¹

Constructores y obreros discuten
la mejor manera de asar una carne.

Años después de esa fiesta, la bella
maleza reluce junto al tijeral: esqueleto
de una obra abandonada, a la espera
del dinero o de improbables

¹ *tijerales: las vigas del techo de una casa. Según la costumbre chilena, cuando esas vigas quedan instaladas se hace una celebración; y es la ocasión en que el dueño de la casa paga los costos de la construcción. Si no paga, la construcción se suspende.*

soluciones judiciales. De la casa
quedaron tres fotografías:

Obreros al sol, con sus máquinas.

Constructores y obreros
borrachos de sol y de vino.

La bella maleza aferrando
las cuatro maderas del tijeral.

GREDE KROVA KUĆE *

Graditelji i radnici raspravljaju
kako na najbolji način ispeći meso.

Godinama nakon te proslave, lijepo
divlje raslinje ponovno se javlja blizu grede: skelet
napuštenog posla, u očekivanju novca ili nevjerojatnih
sudskih rješenja. Od kuće
su ostale tri fotografije:

Radnici na suncu, sa svojim strojevima.

Graditelji i radnici
pijani od sunca i vina.

Lijepo divlje raslinje čvrsto ukorijenjeno
na četiri drvene grede.

*Prema čileanskim običajima, kad se te grede postave na kuću, priprema se slavlje i u toj
prigodi vlasnik kuće plaća troškove gradnje. Ako ne plati, gradnja se obustavlja.

3. ARMANDO ROA

Robert Desnos Revisitado

Afirmabas que los maremos se tendían a tus pies,
que el humo de las tinieblas te vestía con sus vapores.
Saludaste a los asesinos
y a los verdugos que preparaban la revolución.
Diste refugio al amor y a los enamorados perseguidos
¿Para qué tanto esfuerzo?
¿Para qué un punto de apoyo
en los oxidados amortiguadores de la vida?
¿Para qué una palabra, una carrocería pasada de moda?
De tanto soñar has perdido la realidad.
De tanto pujar has permitido, como siempre,

que el olvido termine por parir.

ROBERT DESNOS PONOVNO POSJEĆEN

Tvrdio si da su vodene brzice tekle do tvojih nogu,
da te dim magli oblačio svojim parama.
Pozdravio si ubojice
i krvnike koji su spremali revoluciju.
Dao si utočište ljubavi i progonjenim zaljubljenicima.
Zbog čega toliki napor?
Zbog čega oslonac
u oksidirajućim umrtvljenjima života?
Zbog čega riječ karoserija koja više nije u modi?
Od tolikih snova izgubio si stvarnost.
Od tolikog oklijevanja dozvolio si, kao i uvijek,
da se zaborav prestane rađati.

4. CARLOS BAIER

Él, que ve, no estará solo

Porque él,
Que bebe del oscuro vino, no sólo ve;
Porque beber es ver y él, que ve, no estará solo,
Porque a él llegarán los pájaros que en otras latitudes no alcanzaron a morir
Él, que ve, escuchará narraciones extraordinarias en la voz secreta de los físicos
Porque de él nacerá el deseo de leer el calendario del sol en el brillo de la nieve
Él, cuando vea, podrá contar los números que el sol escribe cuando huye
Porque él, al ver, oirá el aullido de roncás tortugas que así quedaron por cantar
[sin saber por qué cantaban.

(fragmento, del Libro Negril, inédito)

ONAJ KOJI VIDI, NEĆE BITI SAM

Jer on,
Koji pije crno vino, ne samo da vidi;
Jer piti je vidjeti, i on, koji vidi, neće biti sam.
Jer njemu će doći ptice koje nisu uginule na drugim područjima.
On, koji vidi, slušat će izvanredne priče u tajanstvenom glasu liječnika,
Jer će se u njemu roditi želja da pročita kalendar sunca u sjaju snijega.
On, kad bude vidio, moći će izbrojiti brojeve koje sunce piše kad zalazi.
Jer on, kad bude vidio, čut će zavijanje promuklih kornjača
koje su zbog pjevanja takve,
ne znajući zašto su pjevale.

(odlomak iz neobjavljene knjige Libro Negril - Crna knjiga)

5. CRISTIAN GOMEZ

Todas las batallas me esperan en la próxima metáfora.
Desciendes una escalera que no viene de cielo alguno
pero se extiende por un mar que no ha sido bendecido
con los aullidos de una derrota,
en la que otros pelearon y a su manera
también salieron victoriosos.

Sve me bitke očekuju u sljedećoj metafori.
Spustiš ljestve koje ne dolaze ni sa kakvog neba,
ali se prostiru po moru koje nije bilo blagoslovljeno
kricima jednog poraza
u kojem su se drugi borili i na svoj način
izašli također kao pobjednici.

6. CHRISTIAN FORMOSO

La recuerdo cuando dormía.

La recuerdo cuando dormía.
Era mirarla y pensaba
he ahí lo que se teme
la intemperie
un dedal arrojado con los valles.

La recuerdo cuando dormía.
Había amado a otras
pero en la tierra.
Ahora temblaba por dormir
con un ángel tan terrible.

Entonces podía vérseme el fuego
rompiéndome la boca
y a ella, perdida, en los montes
coronando los bellos desastres.

SJEĆAM JE SE KAD JE SPAVALA

Sjećam je se kad je spavala.
Gledao sam je i mislio
evo, ovdje je ono čega se ljudi boje,
nevrjeme
naprstak bačen u doline.

Sjećam je se kad je spavala.
Bio sam volio druge,
ali na zemlji.
Sada sam drhtao jer sam spavao

s tako strašnim anđelom.

Tada sam mogao vidjeti vatru
kako mi razbija usta
i nju, izgubljenu, u brdima
kruneći lijepe nesreće.

7. JAVIER BELLO

Los que marcan los libros mueren jóvenes,
también los que les rezan,
también los que les ladran.
Cualquier otra verdad es ominosa,
cualquier otra mentira es un campo de alambres:
la palabra que viene, va descalza.

(de *La Jaula de la sentencia*)

Oni koje knjige obilježe, umiru mladi,
i oni koji mole za njih,
i oni koji na njih laju.
Svaka druga istina je kobna,
Svaka druga laž je žičano polje:
riječ koja dolazi, ide bosa.

(Iz knjige *La Jaula de la sentencia* – Kavez presude)

8. PEDRO ARAYA

A orelha cortada é uma sinédoque.
(Sebastião Uchoa Leite)

Lo que sostienes sobre el alcohol, lejos del vaso
fumando la lenta impugnación del cigarrillo

concentrado en las esfumaturas² que no son sino trucajes
que no sueltan lo que sujetan (como esas monotonías polícromas
de los perros entre la basura, como el pan salino en los labios
que te hace fruncir ceño) lo que sostienes

es una oreja, Fibonacci

² Zeljka: *esfumatura* no existe en el español. Yo creo que es una extrapolación de otro idioma, o un invento derivado del verbo *esfumar*.

cuya hoja ha sido torneada con el mismo
número con que crecen las ramas, las espirales
del caracol, la punta del cabello

nada le has robado al abismo morfológico

allí: hasta la aberración encuentra sitio.

* * *

A orelha cortada é uma sinédoque.
(Sebastião Uchoa Leite)

Ono što iznad alkohola držiš, daleko od čaše,
pušeci sporo poricanje cigarete

usredotočen u raspršivanje dima, nije ništa drugo
do ubacivanje kugle u rupe
koje ne puštaju uhvaćeno
(poput onih polikromatskih monotonija
pasa u smeću, poput slanog kruha u ustima
koji izaziva mrštenje) ono što držiš

jest jedno uho, Fibonacci

čija je stranica bila okrenuta s istim
brojem s kojim rastu grane, spirale
školjke, vrh kose

ništa nisi ukrao morfolojskom ponoru.

Tamo: čak i rasap svjetlosti pronalazi svoje mjesto.

9. ROBERTO YÁNEZ

Han roto el cielo diáfano
que hubo al comienzo de esta carne

Han roto el espejo de gesto ultramar

Bajo los puentes viajan los mendigos de cuarzo
¿Habrán traído desde la muerte aborígen
el gran sol que nos olvida en el fondo del cielo?

y el espíritu

¿girá aún como la piedra alrededor del agua?

(del libro *Poemas encontrados en San Pedro de Atacama*)

* * *

Razbili su jasno nebo
koje je postojalo na početku ovog tijela

Razbili su ogledalo prekomorskog izraza

Ispod mostova putuju prosjaci od kvarca
Jesu li donijeli iz urođeničke smrti
veliko sunce koje nas zaboravlja u dnu neba?

A duša,

Hoće li se i dalje vrtjeti poput mlinskog kamena ?

(Iz knjige *Poemas encontrados en San Pedro de Atacama – Pjesme pronađene u San Pedru de Atacama*)

10. SANTIAGO BARCAZA

El viaje

Las flores que plantamos este día
Que crecieron y conocieron el peso de la Tierra
No las podemos llevar con nosotros
Quedarán acá, esperando una muerte desconocida.

Pero más allá del umbral de los muertos
Ellas volverán a levantar la copa de gloriosos frutos

Más eterno
bajo la destrozada sombra de estos pétalos
brillará el futuro
Ante la exactitud de nuestros sonidos que se alejan.

PUTOVANJE

Cvijeće koje smo posadili ovog dana
Koje je naraslo i upoznalo težinu Zemlje
Ne možemo sa sobom nositi
Ovdje će ostati, čekajući nepoznatu smrt.

Ali daleko od predvorja mrtvih
Ono će nanovo uzdignuti čašu slavnih plodova.

Vječnija
ispod uništene sjene tih latica
budućnost će sjati
Pred točnošću naših zvukova što se udaljavaju.

11. YANKO GONZALEZ

Mistral en Alto Volta

Quien ama paga
quien llora bala y sola sana y sabe.

Porque quien cava pena
quien pasa sea brea amnio apnea.

Porque quien levita lame
quien daña cala sala raspa caldea.

Porque quien huye atrapa
quien posa afea pierna piel presea.

Porque quien veda evade
quien cela rala cruz cubil cadera.

Porque quien soba miente
quien escupe mea mosto mies marea.

Porque quien roza queda
quien cierra amarra.

SNAŽNI MAESTRAL

Tko voli plaća,
tko plače, žudi i zna, sam ozdravlja.

Jer onaj tko iskapa nesreću,
tko prolazi, jest, muči se, prekida disanje.

Jer tko lebdi, blago dotiče,
tko bol nanosi prodire, unesrećuje, struže, pregrijava.

Jer tko bježi, hvata,
tko nogu nagrđenu izlaže, koža mu je dragulj.

Jer tko sprječava, izbjegava,
tko prikriva, stavlja križ u duplju boka.

Jer tko gnjavi, laže,
tko pljuje, mokri mošt, žitarice prodaje.

Jer tko padne, ostaje,
tko zatvara, gubi.

12. MATIAS RIVAS

Te he visto contando un viaje mío a Egipto
como si fuera una aventura tuya, Práctico.
No te preocupes, me basta con oír el hilado turbio
de tus frases para saber que ya no soy yo el que navega,
porque tus tiesos adornos de retórica
te delatan como mal tripulante y amanerado
plagiador.

(de *Aniversario y otros poemas*).

* * *

Čuo sam kako pričaš o jednome mom putovanju u Egipat,
kao da je to tvoja pustolovina, Practico.
Nemoj brinuti, dovoljno mi je čuti mutnu nit
tvojih riječi da bih saznao da više nisam
onaj koji plovi, jer te tvoji snažni retorički ukrasi
odaju kao lošeg člana posade
i izvještačenog krivotvoritelja.

(Iz knjige *Aniversario y otros poemas* – Obljetnica i druge pjesme)

13. GERMAN CARRASCO

Las hojas

El viento que no se agota en los primeros ángulos de un laberinto
El viento que imita voces de trovatrices negras en Chicago
El que levanta faldas y cortinas y vuela planchas de zinc
El huracán con nombre de mujer que destruye pueblos
(¿acaso no han soñado al enemigo, ciudades no asediadas?)

Levantará el polvo de estas canchas hasta que se vean huesos³.

³ *Canchas*: El poeta se refiere a las canchas del Estadio Nacional, convertido en campo de concentración por los militares

LIŠĆE

Vjetar koji se ne umara u prvim kutovima nekog labirinta
Vjetar koji oponaša glasove crnih stihoklepaca Chicaga
Onaj koji podiže suknje i zavjese i baca u zrak cinčane ploče
Uragan ženskog imena koji uništava naselja
(nisi li možda sanjao neprijatelja, a ne gradove opsjednute?)

Podizat će se prašina s ovih tribina stadiona
sve dok se ne budu vidjele kosti.*

Tribine stadiona: pjesnik misli na tribine Nacionalnog stadiona u Santiagu de Chile, koji je u vrijeme vojne hunte bio pretvoren u koncentracijski logor.

14. MARTIN BAKERO

PLASMA

**ALMA
ASMA
ASNA
NADA
SEMA
SOMA
SEMEN
ZONAS
DONES
SEDAS
PARES
CISNES**

PLAZMA

**DUŠA
ASTMA
MAGARICA
NIŠTA
POGAČA
SJEME
PODRUČJA**

**DAROVI
SVILE
PAROVI
LABUDOVI**

15. VICTOR VERA

Infectum (III)

Marinero: Maldecidos nos veíamos
todo muere con nosotros
el "creced y multiplicaos" nos sonaba a muerte
nuestras esposas no eran más que una torcida costilla
¿Por qué Dios no ha llenado de una vez al mundo de hombres
así como llenó el cielo de ángeles sin mujeres?
Un mundo maldito heredamos y una raza infortunada
Sin hijos quédate sin hijos
de este modo la muerte verá burlada su hambre insaciable.

ZARAZA

Mornar: Mislili smo da smo prokleti
sve umire s nama
«rastite i razmnožavajte se» zvučalo nam je kao smrt,
naše supruge nisu bile ništa drugo doli napuklo rebro.
Zašto Bog nije odmah nastanio svijet muškarcima,
kano što je nebo nastanio anđelima bez žena?
Naslijedili smo prokleti svijet i rasu nesretnu.
Bez djece, budi bez djece,
na taj će način smrt vidjeti kako se rugamo
njezinoj nezasičnoj gladi.

16. DAMSI FIGUEROA

La idea de estar

Sé lo que soy
Y aún sabiéndolo no me nombro
La idea de estar a medias en todas partes
Como si las mitades no fuesen tan sólo dos
Soy tanto más cuando me sé
Nombrarse es pertenecer
Y yo, yo no logro juntar las sílabas que me atrapen
Me sé, es cierto, soy
Y aún sabiéndome no me nombro.

IDEJA O POSTOJANJU

Znam što sam
Premda to znam, ne imenujem se
Ideja o postojanju napola na svim stranama
Kao da polovice nisu samo dvije
Kad se poznajem toliko sam više
Imenovati se znači trajati
A ja, ne uspijevam povezati slogove koji me okružuju
Poznajem se, točno je, jesam
I premda se poznajem, ne imenujem se.

17. JAIME BRISTILO

INSOMNIO Y OVEJAS NEGRAS

insomnio y ovejas negras
suculentas, lujuriosas
tanta noche a toda máquina
voy por lana
salgo trasquilado⁴
me levanto y me visto
me voy contra reloj, voyeur
cogotero⁵ de palomas
volando con alas ajenas, cielos

NESANICA I CRNE OVCE

Nesanica i crne ovce
krepke, pohotne
tolike noći sa svim strojevima
idem po vunu
izlazim ošišan
ustajem i oblačim se
idem protiv vremena, voajer,
razbojnik s golubovima
koji lete na tuđim krilima, zaboga

⁴ *trasquilar: sacar la lana a las ovejas*

⁵ *cogotero: así llamamos a los asaltantes.*

18. HÉCTOR FIGUEROA

NOCTURNAS

Revolotean bajo postes de luz, lámparas de velador,
son las polillas que arruinan chalecos chombas⁶ y chales.

Se posan, torpes
sobre las carillas albas.

Debajo de la bujía en mi bufete hay una, dándose de cabeza y aletazos.

Un chirrito⁷ de mis dedos bastaría
para seguir el curso de la naturaleza.

Caminan rápido corren frenéticas, huyen
pero siempre ciegas, regresan al lugar del sacrificio
-melamina⁸ de polvo-

¿Por qué el niño y hombre -algunos de ellos-
matan así como si nada al insecto que vuela?

A ti no te gustaría que te eliminaran así, por ocio.

NOKTURNA

Lepršaju ispod svjetlećih stupova, noćnih svjetiljki,
moljci koji uništavaju debele pulovere i šalove.

Smještaju se, nespretni,
na bijele listove.

Ispod svijeće na mom pisaćem stolu je jedan,
koji maše glavom i krilima.

Bio bi dovoljan mali pokret mojih prstiju
da se slijedi prirodni tijek.

Brzo hodaju, trče mahnito, bježe,
ali stalno slijepi, vraćaju se na mjesto žrtvovanja
otrov u prahu za moljce -.

Zašto dijete i čovjek- neki od njih-
bez problema ubijaju insekta koji leti?

Tebi se ne bi sviđalo da te tako eliminiraju, zbog dosade.

⁶ Chomba: suéter grueso

⁷ un pequeño movimiento de mis dedos bastaría

⁸ melamina: veneno para polillas

19. DAVID BUSTOS

La eyaculación como interrupción del diálogo del deseo

Estoy sentado a la diestra
del dios que incendió el mar en una sola noche
y le pregunto cómo es eso:
lo de las brasas.

Cómo encienden con el viento
Cómo se camina descalzo
Cómo se evitan los puertos.

EJAKULACIJA KAO PREKID RAZGOVORA O ŽELJI

Sjedim na desnoj strani
od boga koji je zapalio more
u jednoj jedinoj noći

i pitam ga o čemu se radi:

Kad se vatra pali vjetrom

Kako se hoda bos

Kako se izbjegavaju luke.

20. SYLVANA GANDOLFI

Desde la apertura,
apretadas carnes desprendían entrañas,
y no fueron dos rosas ni dos hijos,
no era sólo sangre deslizada.
Por el ojo del mundo
se caía un muerto
antes de ser hijo.
El agujero soltaba abiertos pequeños miembros,
pedazos negros de sueños
rota
la gota roja del labio,
muerta
la rajada mujer.

* * *

Od otvaranja
zbijeno je meso izbacilo utrobu,
a nije se radilo o dvije ruže niti o dvoje djece,
nije se radilo samo o prolivenoj krvi.

Pred očima svijeta
padao je jedan mrtvac
prije nego je postao nečije dijete.
Iglja je oslobađala male dijelove tijela,
crne dijelove snova
razbijena
crvena kap s usta,
mrtva
rascijepana žena.

21. FRANCISCO VEJAR

CICATRICES Y ESTRELLAS

Bajo la música del Duque y las páginas de Vian me escondo
entre la sombra de personajes que bailan hasta desaparecer.
Hermoso lugar, como el país diminuto en que el gato
es monarca absoluto entre insectos y hojas secas.
Pero a veces el universo de otros es preferible a esta tarde
de junio, en que vemos desfallecer las luces
a través de la espuma de los días, y un espejo engañoso.
Cascadas de big band, cicatrices y estrellas.

OŽILJCI I ZVIJEZDE

Skrivam se pod muzikom Duquea y stranicama Viana
u sjenku osobe što pleše dok ne nestane.
Lijepo mjesto, poput sićušne zemlje u kojoj je mačak
vrhovni monarh među insektima i suhim lišćem.
Ali, ponekad, u ovu lipanjsku večer, poželjan je
tuđi univerzum, u kojem vidimo kako slabe svjetiljke
kroz pjenu dana i varljivo ogledalo.
Slapovi velikog benda, ožiljci i zvijezde.

22. ANTONIA TORRES

Pláticas (II)

Guardamos conversaciones

en cajas de cartón
selladas y empolvadas bajo las camas,
entre nuestras ropas y en el desván.

Como el amante que guarda los recuerdos de la amada
(pinches⁹, caracoles marinos, piedras, cartas y semillas;
tristes testimonios fotografías del pasado)

⁹ pinche: fijador de pelo.

en una caja de zapatos como ataúd:
el rito del entierro es el mismo.

RAZGOVORI

Čuvamo razgovore

u kartonskim kutijama
zapečaćenim i prašnjavim, pod krevetima,
među našom robom i na tavanu.

Poput ljubavnika koji čuva uspomene na svoju dragu
(učvršćivač za kosu, morske školjke, kamenje, pisma i sjemenke;
tužne svjedoke - fotografije iz prošlosti)
u jednoj kutiji od cipela poput mrtvačkog kovčega:
obred pokopa je isti.

23. GABRIEL SILVA

Los santos que llevan nuestros nombres

Ya no nos importa
escuchar la plegaria que nació muerta
en el reservado de algún bar

Las que nos hacía
Perdonar al dios que calla
Debajo de las mesas vacías

Ahí donde alguna vez tomaron
Los santos que llevan nuestros nombres.

SVECI KOJI NOSE NAŠA IMENA

Više nas ne zanima
slušati molitvu koja je rođena mrtva
u rezervatu nekog bara

Onu koja nam je omogućavala
Da oprostimo bogu koji šuti
Ispod praznih stolova

Tamo gdje su nekada pili
Sveci koji nose naša imena

24. MIGUEL NARANJO

"Bucólica (ya no será manso toro¹⁰)"

mi ternerito se me murió
mañana nos lo comeremos
asado con leños del árbol
caído encima suyo

«PASTIRSKA PJESMA (BIK VIŠE NEĆE BITI VELIK)»

moj mali telac je uginuo
sutra ćemo ga pojesti
pečenog na žaru drveta
koje je palo na nj

25. JUAN CRISTOBAL ROMERO

AL TÚMULO DE CARLOS V

Este blando pan de cera
no se condice con la ínfulas de Castilla.
Entre la gula y la abulia,
sólo sus tímidos deseos de gloria
ligan los jirones del Imperio.
Ahora veo cargar sus huesos
hasta las vecindades del monasterio de Yuste.
Ni el cráneo de Garcilazo (una pera abierta
a los pies de la torre de Le Muy),
impide la servil abdicación.

GROBU CARLOSA V.

Taj meki voštani kruh
nije u skladu s ohološću Kastilje.
Između pohlepnosti i bezvoljnosti,
samo njihove plahe žudnje za slavom
povezuju otrgnute dijelove Carstva.
Sad vidim kako nose svoje kosti
u blizinu samostana Yuste.
Ni lubanja Garcilaza (otvorena kruška
ispod tornja Le Muy),

¹⁰ *Manso toro: chilenismo que quiere decir que el toro es grande*

priječi poniznu abdikaciju.

26. ANDRES ANWANDTER

CARTA DE AJUSTE

Hacia dónde se dirigen
esas nubes en rebaños

de colores variables
y dispersos contornos

reflejadas sobre el vidrio
parabrisas¹¹, por encima de

las copas deformadas
de unos árboles sin hojas

que cobijan el chasis
tornasol del automóvil

deportivo, estacionado
a la orilla del parque.

PISMO SPORAZUMA

Kamo se upućuju
ovi oblaci u stadima

promjenljivih boja
i raspršenih okolica

koji se odražavaju na prednjem staklu
automobila, iznad

izobličjenih, ogoljenih krošanja drveća

koje pokrivaju pokretno kućište
sportskog automobila

smještenog na
rubu parka.

¹¹ parabrisas: vidrio delantero del automóvil

27. RODRIGO ROJAS

Pájaros en la Cabeza

En la ciudad
Iluminada por su maleza
Por el fuego de las industrias
Arden pájaros que llevamos en la cabeza
La electricidad los despluma
Quedan como ángeles
Con bocas pintadas por el neoprén
Mientras gorjean su luz
Su canción enroscada en los cables.

PTICE U GLAVI

U gradu
Osvijetljenom korovom
Vatrom iz industrije
Gore ptice koje nosimo u glavi
Elektricitet ih peruši
Ostaju poput anđela
Usta našminkanih sintetičkim kaučukom
Dok cvrkuću svoju svjetlost
Svoju pjesmu omotanu u kablove.

28. LILA DIAZ

Nueva York, Polvo de muertos

Alto voltaje en los residuos del cielo
oleaje furioso en la destrucción.
Impregnado a la piel, entre los pulmones emerge sagrado
- polvo de muertos-
un susurro al oído, un olor familiar, tu padre o tu hermano
flotando en el aire, pegado a la ropa
doble piel en la doble vida, otro cuerpo en tu cuerpo en tu boca habla
hogueras en el velo de las calles
– Crematorio-
piel impresa, estampado humano en los escombros de la ciudad.

No se requiere identidad en el desastre, sólo nombres para el recuento.
Para la memoria y los que quedan, restos diseminados.

NEW YORK, PRAH MRTVIH

Visoki napon u ostacima neba
bijesno neprekidno udaranje valova u razaranju.
Natapajući kožu, uranja među pluća sveti
-prah mrtvih-
uzdah na uho, obiteljski miris, tvoj otac ili tvoj brat
plutajući u zraku, prilijepljen za odjeću
dvostruka koža u dvostrukom životu, drugo tijelo
u tvojem tijelu, u tvojim ustima, govori
lomače u zastorima ulica.
-Krematorij-
utisnuta koža, ljudski odljev u ostacima grada.

Ne zahtijeva se očevid nesreće, samo imena za popis.
Za sjećanje i za one koji ostaju, raspršeni ostaci.

29. DAVID PREISS

ESPERA DEL HOMBRE

Soldado el hombre en el soldado
caminaba al arbitrio del camino:
barro: señal de la bota en retirada.
Volverán los hombres, del soldado
a los hombres.
Volverán los hombres del soldado
y el soldado será el único muerto en la batalla.

OČEKIVANJE ČOVJEKA

Zatočen čovjek u vojniku
Išao je slobodnom voljom po putu:
blato: znak da je čizma prisiljena na uzmak.
Vratit će se ljudi, iz vojnika
u ljude.
Vratit će se ljudi iz vojnika
i vojnik će biti jedini mrtav u bitci.

30. LEONARDO SANHUEZA

Caliente lejanía

(fragmento)

(...)A los amantes se les separa siempre de la misma manera:
los aeropuertos se llenan de un horrible olor a crisantemos¹²
y el mundo se detiene un segundo, para luego seguir su camino
tragando saliva. Y a veces queda temblando un recorte de aire,
un contrato con el desalojo, que si bien podría conducirnos
a la locura total, se conforma con adiestrar nuestra mirada
como adiestra un niño la de su padre
al convencerlo de la existencia de extraños animales entre las nubes,
enormes bestias que lo acompañarán desde entonces y para siempre. (...)

VRELA UDALJENOST

(odlomak)

(...) Ljubavnici se uvijek razdvajaju na isti način:
zračne se luke ispunjavaju užasnim mirisom krizantema
i svijet se zaustavlja na trenutak, da bi zatim slijedio svoj put
gutajući slinu. A ponekad, vezano uz napuštanje, ostane drhtati tračak zraka,
koji, iako bi nas mogao dovesti do potpunog ludila,
samo usmjerava naš pogled, kao što dijete usmjerava očev,
uvjeravajući ga da među oblacima ima čudnih životinja,
ogromnih zvijeri koje će ga pratiti sada i zauvijek(...)

31. ADAN MENDEZ

Conocer el sabor del mar era fácil
En Chile sobre todo no costaba nada
Qué había que hacer
Darle la espalda a la cordillera no más
Y luego caminar algunos días

Y una vez en la orilla qué se hacía
Llegaba uno, sumergía un dedo
Y se le probaba el gusto al agua

Y con eso uno ya sabía todo:
el sabor del agua en los siete mares.

* * *

Bilo je lako upoznati miris mora
Osobito u Čileu to nije bilo ništa
Što je trebalo učiniti
Samo okrenuti leđa kordiljeri
I nakon toga hodati nekoliko dana

I jednom, na obali, što se dogodilo?
Došao je netko, uronio prst u vodu
I probao njen okus

¹² *Crisantemo: es una flor de jardín.*

I time se sve saznalo:
Okus vode u sedam mora.

32. KURT FOCH

SECANO¹³

Unidos a la sombra
de un muro en mitad del verano

interminable. El silencio
fue lo segundo en llegarnos,

primero a la boca, después
a los oídos. Así
día tras día

bajo un cielo sin
mácula sin

una gota de viento.

Oscurecidos los dos
a cambio de nada.

TLO BEZ NAVODNJAVANJA

Ujedinjeni u sjeni
jednog zida usred ljeta

bez kraja. Tišina bijaše
ono drugo što nam je došlo,

prvo u usta, zatim
U uši. Tako
dan za danom

ispod neba bez
mrlje,

bez daška vjetra.

Oboje zamračeni
u zamjenu za ništa.

¹³ *secano: tierra de labor (cultivos). Paisaje típico de la zona central de Chile.*

33. CRISTOBAL BIANCHI

En la micro

En la micro los pensamientos salen a las calles
voy contigo y tu guante que es tu mano amarra la mía
sé que tu mano soltará en algún momento mi mano
sé que la micro no es para siempre
y nuestros pensamientos se amarraran a nuestros caminos
como manos en guantes
como micros veloces y vacías
como en desorden buscando algo de verdad
como cualquiera
que lee las calles mientras pasa.

U AUTOBUSU

U autobusu misli izlaze na ulice
idem s tobom i tvoja rukavica, zapravo tvoja ruka, hvata moju,
znam da će tvoja ruka u jednom trenutku pustiti moju,
znam da autobus nije zauvijek
i naše će se misli uhvatiti za naše putove
poput ruku u rukavicama
poput brzih i praznih autobusa
kao da u neredu traže nešto istinsko
poput bilo koga
tko čita imena ulica dok prolazi.

34. DAMARIS CALDERON

Límites

La docilidad
-y la astucia-
de las puertas
te confinan
a un metro cuadrado
donde las llaves
para entrar
-aparentemente-
son las mismas
que para salir.

GRANICE

Poslušnost
- i lukavost -

vrata
ograničavaju te
na kvadratni metar
gdje ključevi
za ulaz
-na izgled-
isti su
kao i za izlaz.

35. JULIO CARRASCO

Sofía fumando (nuestra suerte cambiante en el firmamento)

Mirando las revoluciones que describe
el humo despedido por un cigarro en los labios de Sofía
puedo comprender el movimiento de las grandes nebulosas

Mi pequeño mundo es cuidadosamente puesto a prueba por figuras que giran y se deshacen
en el aire

Cuál de todas seré yo mismo, me pregunto
surgiendo de sus labios
 bailando
 y desapareciendo
tal como hacen las grandes nebulosas,

nuestra suerte cambiante en el firmamento.

SOFIJA PUŠEĆI (naša promjenjiva sreća na nebeskom svodu)

Promatrajući kolute
dima iz cigarete na ustima Sofije
mogu razumjeti pokret velikih nebuloza

Moj mali svijet brižljivo je stavljen na probu
od likova koji se vrte i raspršuju u zraku

Koji ću od svih njih biti ja, pitam se
izranjajući iz njenih usana
plešući
i nestajući
poput velikih nebuloza,

naša promjenljiva sreća na nebeskom svodu.

36. JAIME HUENUN

Libro (fragmento)

Sólo puedo leer tu mitad
padre, hermano, aquel
que diariamente sale a conseguir
una mísera ración de estrellas, exiguo alimento
de palabras que no saben todavía ni
siquiera balbucear.

Sólo puedo leer al lado de Otro,
sólo junto a los conjuntos rotos de tu madre,
sólo solitario pero nunca solo,
mal ladrón de la blancura de las Páginas.

KNJIGA (odlomak)

Samo te mogu čitati dopola,
oče, brate, onaj koji
dnevno silazi nabaviti
bijednu porciju zvijezda, skroman obrok
riječi koje još uvijek ne znaju niti
mucati.

Jedino mogu čitati Drugog
koji je nadohvat ruke,
tako blizu slomljenih kostiju
tvoje majke, tako osamljen
al nikad sam, loš kradljivac
bjeline Stranica.
(Odlomak)

PRIJEVOD: ŽELJKA LOVRENČIĆ I JORDAN JELIĆ